

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
ézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Egy beszámoló.

Pécs, 1899. július 28.

Mandel Pál, az alsó-lendvai kerület országgyűlési képviselője egy terjedelmes füzetben számol be választóinak az országgyűlés lefolyt üléséről. A beszámoló képviselő tipikus alakja annak a sajátságos magyar spéciesnek, a melynek alapelve az örökös kormánypartiság. Nem államférfiak, csak párttagok, a kiknek szeme előtt csak a szent pártérdek lebeg, mert az állam és a nemzet boldogulását annyira összeforrottanak hiszik a párt fönmaradásával és uralmával, hogy a hazát hiszik veszélyeztetettnek, valahányszor a párt válságos helyzetbe kerül.

Ez a megcsontosodott előítélet elhomályosítja megfigyelő képességüket s nem veszik észre, hogy maga a párt már mennyi változáson ment keresztül céljai, törekvései, elvei tekintetében, csak egy nem változott: az öskormányparti tábor személyzete, amely meghajolt minden kormány előtt, elfogadott minden új programot, bármennyire ellenkezett is ez az előbb körömszakadtig védelmezett elvekkel.

Egyforma hűséggel szolgálta ez a tábor Tisza Kálmánt, Szapáry Gyulát, Wekerle Sándort, Bánffy Dezsőt és szolgálja most Széll Kálmánt; a mily kitarással szavazta le Irányi Dániel indítványait a polgári házasság behozatala iránt,

oly lelkesedéssel szavazta meg a Wekerle-kormány egyházpolitikai javaslatát; a mily szívósan ragaszkodott Tisza Kálmán alatt az önkormányzati közigazgatáshoz a nemzetipárt államcsináló törekvései ellenében, oly makacsul erőltette Szapáry alatt az államcsinálást a függetlenségi párt obstrukciója ellen; a mily gúnyos fölnyúlással utasította vissza Apponyinak a magyar tisztképzés iránt előterjesztett indítványait, oly lelkesedéssel üdvözölte Fejérváry bárónak a Ludovica-akadémia kibővítésére, a honvéd hadapródiskolák s a katonai főrealiskolák fölállítására vonatkozólag benyújtott javaslatát.

Elleneztek ezek a megrögzött párt-emberek mindent, amit az ellenzék hozott javaslatba, de rögtön elfogadták ugyanazt, ha a kormány terjesztette elő. Korábbi ellenzésük tehát nem alapulhatott ellenkező meggyőződésen, mert akkor a kormány ellen is állást kellett volna foglalniok, mikor ez a korábban ellenzett elveket megvalósítani akarta. Ezt azonban nem tették, ismét nem azért, mintha az eddig ellenzett intézmények üdvös voltáról meggyőződtek volna, hanem azért, hogy a párt uralma továbbra is fönmaradhasson. Ússe a kő az elveket, csak az uralom maradjon meg.

Ez az elv uralja Mandel Pál beszámolóját is, mert a lefolyt ülésről eseményeiről elmélkedvén, a leghatározottabban

kárhoztatja az ellenzék egyesült akcióját s a zászló ellen elkövetett árulással vádolja azokat, akik a Tisza-Bánffy-klikket nem követték vakon az államcsináló vezető uton s a kormánypartból a Tisza-lex klubforradalma után kiváltak, mert ez veszélyeztette a párt uralmát és fönállását.

Mandel Pál és elvtársai azonban ebből az ítéletből nem vonták le a konzekvenciákat, mikor Bánffy visszalépett s helyét Széll Kálmán foglalta el az obstrukció ellenzékkel létesített paktum alapján, s a mikor nemcsak a „zászlóáruló“ disszidensek, de a legnagyobb mértékben kárhoztatott obstrukció élítő elemét képező nemzetipárt is belépett az új kormány partjába, belépett pedig azzal a helyes és a valóságnak megfelelő indokolással, hogy az új kormány programja diadalát jelenti az ő ellenzéki törekvéseiknek.

Az ösmamelukok megadással fogadták ezt a fordulatot is s eszükbe sem jutott elhagyni azt a tábort, a melybe az általuk kárhoztatott elvek, azoknak üldözött hordozóival együtt bevonultak. Nem, ők ilyesmit nem tesznek, mert mi lenne akkor a partból, ha ilyen csekélységek miatt odahagynák az őslakók?

Megmaradt hát a partban Mandel Pál is, s hogy erről a lépéséről, vagy helyesebben szólva, a logikus lépés elmaradásáról beszámoljon választóinak, hát elmondja,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy történet, a melynek nincsen vége.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Itt él a lelkemben egy homályos, borongós történet. Már sokszor le akartam írni, de mindig féltem tőle. Féltem azért, mert nem tudtam megtalálni a végét. Pedig nem is olyan nehéz, megoldhatatlan probléma és én mégse merem befejezni.

De azért leirom. Olvasóimra bizom a befejezést. Azt hiszem, ez lesz a legjobb. Legálább mindenki olyan véget ad e szomorú históriának, a milyen neki legjobban tetszik. Aztán meg engem sem ér a vád, hogy tán megint olyan borongós vége van a történetnek.

* * *

A két Palotás leány ott ült a nyitott erkélyen, a mely oda nyílt ki a tarka virágos rétre, melyen túl a szőke Tisza hullámai verdesik a vadvirágos partokat.

Jó ideig csend honolt a lányok között. Mindegyik a saját gondolataival bibelődött. És úgy meglátszott rajtuk, hogy mindkettőnek a lelkét valami nehéz titok tartja fogva. Néhanéha egymásra pillantottak, mintha biztatni akarták volna egymást, hogy beszéljenek.

Végre is Klárka, a fiatalabb leány, törte

meg a csendet. Nem szólt semmit, csak elkezdett zokogni olyan fájó, szívből jövő zokogással.

Margit, az idősebbik leány, ijedten pillantott hűgára.

— Klárka, az Istenért mi bajod? Mi fáj, mi bánt?

De Klárka csak zokogott tovább hangos, el-elcsukló zokogással. Margit vigasztalta.

— Ugyan Klárka, hát nincs bizalmad hozzám? Hát nem voltam én neked mindig szerető, gyöngéd testvéred? Szólj édesem; mondd el őszintén bajodat! Ketten aztán majd csak segítünk a bajon.

Klárka már nem zokogott. Könyvtől csillogó szemeit oda szőgezte a nénje nagy kék szeméibe, mintha csak a lelkébe akarna látni s onnét akarná kiolvasni, vajjon mi is lakozik azok mögött a nagy kék szemek mögött. De nem látott mást, mint nénjének igaz, őszinte szeretetét. Ez mintha megnyugtatta volna Klárkát. Közelebb húzódott nénjéhez, megfogta annak kezét s úgy beszélt hozzá lassu, szinte vontatott hangon:

— Margitkám, édes néném, ne haragudjál! De én nem tehetek róla, hogy olyan boldogtalan vagyok.

És újra megjelentek a csillogó könyccseppek Klárka fekete szeméiben.

— Ugyan, ugyan, te kis énekes madaram — mondta Margit — mi az, mi annyira boldogtalaná tesz? Gyónd meg őszintén. Tu-

dod, hogy mindig anyád voltam, mióta édes anyánk árván hagyott. Gondold, mintha neki tényleg föl lelkedet gyermeki bizalommal, őszinteséggel.

Ez a beszéd hatott. Most már nyugodtan beszélt Klárka.

— Igen, édes Margitom, boldogtalan vagyok, . . . mert . . . szeretek . . .

Margit felkacagott. Így nem vette észre a kisebbik leány, mint sáppadt el nénje, mint borult el tekintete.

— Csak ez a baj — édes kis hugom — mondta vidáman Margit — úgy ezen könnyen segíthetünk! Férjhez adunk, lakodalmat csapunk, . . . mulatunk.

Margit még nevetett is hozzá. Klárka is mosolygott, de aztán csakhamar újra komoly lett s úgy beszélt nénjéhez:

— Jó, jó, édes Margit, . . . az nem baj, ha szeretek. Ezt én is tudom. De mástól félek. Te még nem tudod, ki az, ki szerelmemet bírja? Ez az, mi neked fáj, mi keserít, gyötör, kínoz. Egy titkos sejtelem él a lelkemben, mely nem hagy nyugtot egy pillanatig sem.

Klárka felkelt, odament nénjéhez, átölelte azt s szinte sugva szólt hozzá:

— Mondd édes Margit igazán, őszintén, . . . nem szereted te . . . Balázs Andort? . . .

Valami gyenge remegés futott át Margit egész valóján. Egy pillanatig nem jött hang az ajkára. De ez csak egy pillanatig tartott,

hogy miért van ő megelégedve az új emberekkel s az új helyzettel.

Széll Kálmán nagy és üdvös eredményeket ért el, mert nemcsak megmentette a szabadelvűpárt egységét, hanem a pártot erőben és tekintélyben gyarapodva vezette ki a küzdelemből. — Apponyi és társai is nagy szolgálatot tettek a hazának, mert a nemzetipárt csatlakozása 319 tagra szaporította a szabadelvűpártot.

Ime tehát az ischli klauzula bukása, Széll Kálmán akciója, a jog. törvény és igazság uralmának proklamálása, az ellenzéki küzdelem sikere: mind, mind eltörpül a mellett az óriási siker mellett, hogy a párt erőben és tekintélyben gyarapodott és folszaporodott 319 tagra. Persze minden más alkotmányos államban a legesüfőbb vereségnek tartanak egy oly óriási pártot, mint a magyar kormánypárt volt, ha a törvénytelen ségig vakon követett kormányt kapitulálnia kell az ellenzék előtt, ha diadalt arat a párt ellen folytatott az a küzdelem, a melyet a parlamentarizmus romlásának, csaknem nyílt hazaárulásnak bélyegeztek: de a mi kormánypártunk olyan sajátos alkotás, a melyet erőben, tekintélyben gyarapít az, ami máshol megalázná, szétrobbantaná az uralkodó pártot.

S ezt a sajátosságát köszönheti annak a speciális ősmameluk elemnek, amely az egyszer elfoglalt akorból ki nem pusztítható s bármilyen új elvek és elemek kerüljenek vele össze, mint a kovász erjedésbe hozza ezeket is s előbb-utóbb átalakítja a saját szubstanciájává.

Eddig a nemzetipárt — bár egy alapon állt a kormánypárttal — azért volt veszedelmes s azért követtek el minden elképzelhető a fuzió ellen, mert belépése megbontaná a szabadelvűpárt egységét, s ime alig, hogy megtörtént a viszonyok kényszerítő hatalma alatt az egyesülés, ugyanazok a szabadelvűpárt erő és tekin-

asztán újra kacagni kezdett, hangos, jókedvű kacagással. Még a könnye is kicsordult bele.

— Óh, te bohó kis jószág! Én szeretem-e Balázs Andort? Hát persze, hogy szeretem, mint jó barátunkat. De ahhoz vén vagyok már (husz éves volt), hogy szerelmes legyek. Csak szeresd édes Klárikám, — mondta komolyan Margit, — én kívánom legjobban, hogy boldogok legyetek. Balázs Andort szolid, jólelkű ifjunak ismerem, ki boldoggá tud tenni egy nőt. Igyekezze meggyerni az ifju szerelmét s meg lehetsz róla győződve, hogy én leszek az első, ki a legőszintébb szívvvel kíván nektek boldogságot. Csak aztán lakodalom legyen ám a vége, — mondta Margit nevetve, — mert én is ki akarom venni a magam részét.

— Azt már csak bizd rám, — felelt kacagva Klárka s aztán elfutott.

Margit hosszan nézett utána. Azok a nagy, buzavirág szemek lassan elhomályosultak s azt a szép hamvas fehér arcot könnyek szántották végig.

Margit sirt. Egész teste vonaglott a nagy lelki kintól. De erőt vett magán. Letörölte könnyeit, felállt. Egy pillantást vetett oda a vadvirágos rétre s aztán felsóhajtott.

— Legyen! Klárikának boldognak kell lennie! Nekem meg erősnek kellennem, hogy ne vegye észre azt a gyötrelmes kint, mi lelkeket marcangolja. Neki nem szabad megtudnia soha, hogy én is szeretem Balázst lelke minden erejével, szívem minden dobbanásával.

télybeli gyarapodását s a pártegység megmentését látják benne.

Erről tesz tanúságot Mandel Pál beszámolója, de ez figyelmeztetésül is szolgálhat a kormánypárt új tagjainak arra nézve, hogy résen legyenek, nehogy az ősmameluk kovász őket is át ne járja s államférfiakból őket is pártimádókká ne tegye.

Mi ujság?

— (Egészségügy a megyében.)

A legújabb kiadott tisztí főorvosi jelentés szerint megyénkben a hevenyfertőző kóros betegségek statisztikája a következő: roncsoló toroklob és torokgyík 9 községben 10 esetben lépett fel, 2 halálzással; a vörheny 18 községben 37 esetben lépett fel, 1 halálzással; hasi hagymáz 6 községben 7 esetben, 2 halálzással; kanyaró 3 községben 3 esetben és hőkhurut 1 községben 7 esetben lépett fel.

— (Két bucsu.) A jövő hó 5-ikén, Havi Boldogasszony napján (szombaton) lesz a Havihegyen a minden évben szokásos s nagy látogatottságnak örvendő havihegyi bucsu. E napon a havihegyi kápolnában egész délelőtt kora reggeltől fogva istentisztelet tartanak. Másnap, vasárnap lesz Donát napja, a mely szintén bucsuval van egybekötve. Ugyanis a Donátus hegyi kápolnában tartanak e napon bucsut.

— (Virilisták névjegyzéke.) A városi és megyei törvényhatóság jövő évi virilistáinak névjegyzékét nemsokára összeállítja az arra hivatott bizottság. E tárgyban a belügyminiszteriumból a következő rendelet érkezett Pécsváros és Baranyavarmegye törvényhatóságához: »A törvényhatósági bizottság legtöbb adót fizető és választott tagjainak névjegyzéke az 1896. évi XXI. t.-c. 25. és 33. §§-ai értelmében minden évben kiigazítandó lévén, ezuttal is felhívom a törvényhatóságot,

Aztán megindult Klárka után olyan bizonytalan, támoalgó lépésekkel.

Klárka meg dalolt tovább hangos jókedvvel. Boldog volt most már s boldogságában nem vette észre, milyen sápadt, halavány a nénye.

* * *

Palotás Klárka a felesége lett Balázs Andornak. Nagy lakodalmat csaptak, a melyen a legvigabb volt a két Palotás leány. Nagy okuk volt rája. Klárka boldog menyecske, — Margit magára hagyott, hervadó liliom. Az első örült a boldogságának, — a második nem akarta, hogy lássák a boldogtalanságát.

Mikor a fiatal pár bucsuzni készült, Klárka odament a nényéhez. Margit átölelte hugát s könnyek között szólt hozzá:

— Isten áldjon! Csak aztán megbecsüld ám az uradat!

Azután a fiatal férj lépett oda Margithoz.

— Édes Margit, tán nem veszi rossz néven, ha egy csókot kérek — bucsuzóul. Most már szabad.

Margit elsápadt. Balázs észrevette ezt az áruló halaványságot. Mikor aztán belepillantott abba a mélyeség kék szempárba, úgy érezte, hogy sietnie kell. Neki most már nem szabad abba a szempárba nézni.

Hirtelen átölelte Margitot. A leány meg odasimult hozzá s mig az ifju a leány ajkait kereste, Margit is visszaadta a csókot. És az

hogy az 1899. évi XXI. t.-c. 24. és következő szakaszainak, valamint hivatali elődömnök az 1885. évi július hó 20-án 40.951 szám alatt kiadott rendeletében foglalt utasítások szemmel tartásával saját hatáskörében akként intézkedjék, miszerint a legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok jövő évre érvényes névjegyzéke a kir. adóhivatalok kimutatása alapján a kellő időben kiigazíttassék, hogy azután a választott bizottsági tagok sorában megüresedett helyeknek választás utján leendő betöltése olyan időben legyen eszközölhető, hogy a törvényhatósági bizottság tagjainak 1900. évre érvényes végleges névjegyzéke a f. év végéig egybeállíttassék. A legtöbb adót fizető és választott bizottsági tagok, valamint a közgyűlésen üléssel és szavazattal bíró tisztviselők 1900. évre érvényes névjegyzéke az előirt minták szerint és a közgyűlésen történt tudomásul vétel záradékkal ellátva, két-két példányban f. év végéig hozzám mulhatlanul felterjesztendő. Végül felhívom a törvényhatóságot, hogy azon esetben, ha az adóhivatalok részéről az adókimutatásokat a f. évi augusztus hó 31-ig rendelkezésére nem bocsátanák, hozzám azonnal jelentést tegyen. Széll, államtitkár.

— (A fegyelmi választmány ülése.) A vármegyei fegyelmi választmány 25-én délelőtt tíz órakor ülést tartott, melyen a főispán távolléte folytán Tormai Károly alispán elnökölt. Az ülés tárgyát a Mácsai Antal Rédey Károly, Finta Ignác és Tinyó János síklósi polgári iskolai tanárok ellen botrányos életmód folytatása miatt a közigazgatási bizottság által elrendelt fegyelmi vizsgálat képezte, melynek eredményeképp a fegyelmi választmány Mácsay Antalt dorgálásra, Tinyó Jánost ötven forint pénzbírságra ítélte. Finta Ignácot illetőleg a fegyelmi választmány elrendelte a folytatólagos vizsgálatot, mig Rédey Károlylyal szemben a további eljárást megszüntette.

— (Huszonöt éves találkozó.) A pécsi püspöki papnevelőintézet 1874-ben vég-

ifju férj úgy érezte, mintha ez a csók a szive közepébe nyilallott volna.

Aztán elváltak. Margit megigérte, hogy majd meglátogatja a fiatalokat. Azok aztán utnak indultak. Margit hosszan nézett utánuk. Mikor aztán eltűntek szemei elől, akkor megereedt a könnye és sirt hosszan, keservesen.

Siratta egy életnek vesztett boldogságát, féltve őrzött, — szertefoszlott ábrándját . . .

Ugy egy év után Margit meglátogatta a fiatalokat. Ő igaz, nagy boldogságot vélt ott találni. Pedig csalódott. Az ő mélyrelátó tekintete csakhamar észrevette, hogy Balázsnál nincs minden rendben.

Klárkát vígnak találta. Talán ez volt a baj, hogy a fiatal asszony nagyon is jókedvű menyecske volt. Talán ez volt az oka annak, hogy férje kedélye annál borultabb volt.

Egy délután Klárka nem volt otthon. Margit maga maradt Balázsszal. Jó ideig hallgattak. Talán mindakettő érezte, hogy nekik nem volna szabad így együtt lenniök. Féltek szólni egymáshoz. Végre is Margit törte meg a csendet.

— Mondja csak Andor, mi bántja magát?

A férfi ránézett a leányra. Volt valami a tekintetében, a mi Margitnak a lelkébe hatott.

— Miért kérde ezt Margit? — kérde a férfi lassu hangon.

A leány nem nézett rá; úgy beszélt hozzá:

zett növendékei a jövő hó 8-án huszonöt évi találkozóra gyűlnek össze Pécsen. A volt theologus társakat *Dvorzsák* János praelátus hívja össze a nevezetes évforduló alkalmából találkozásra.

— **(A város a Petőfi-ünnepen.)**

A városi Tanács keddi ülésében foglalkozott a módozatokkal, hogy miként vegyen részt a város az országos Petőfi-ünnepen? Elhatározták, hogy Pécs város koszorút helyez Petőfi emlékezetéül a segesvári honvédsirra s e koszorút a polgármester több tanácstag s az esetleg jelentkező deputáció kíséretében viszi Segesvárra a jövő vasárnapi országos ünnep alkalmából. A Pécsen hétfőn délelőtt a Nemzeti Kaszinóban rendezendő Petőfi-ünnepen a Tanács tagjai szintén részt fognak venni.

— **(Drága hintázás.)** A buzatéri hintánál vasárnap délután nagy kár érte *Kiss Mari* cselédleányt. Felült a hintára s mikor kihintázva magát kedvére, leszállt, akkor vette észre, hogy arany nyaklánc, melyen arany sziv függött, elveszett. Az arany szivet hosszú keresés után megtalálták a föld porában, de a nyaklánc eltűnt. Így hát elég drágán fizette meg a szegény *Kiss Mari* az ő vasárnap délutáni multságát.

— **(Baleset.)** 25-én délelőtt véletlen baleset érte *Unger Vince* orgonakészítő, Kossuth Lajos-utca 10. szám alatti lakost. Töltött revolverét tisztogatta, mikor a fegyver véletlenül elsült és jobb keze kisujját szétrombolta a lövés. A golyó a szoba ablakát betörve a szomszéd lakás konyhájába repült és ott akadt fenn a falban.

— **(A házbérkrajcár ellen.)** A pécsi kereskedők és iparosok pénteken, folyó hó 28-dikán este 1/9 órakor, a Pannónia-kávéház külön termében értekezletet tartottak a házbérkrajcár ellen, melyen a közérdekű tárgyra való tekintettel a pécsi kereskedők és iparosok legnagyobb része meg is jelent. Az értekezlet főcélja a házbérkrajcárok elleni állásfoglalás módozatainak megbeszélése volt és többen a közigazgatási bírósághoz való

főlebbezést ajánlották. Nemcsak a kereskedők és iparosok körében folyik azonban a mozgalom a házbérkrajcárok ellen, de forognak a — *torony alatt* is. A tisztviselők is megkapták a házbérkrajcár-adó-kivetéseket és házbérkrajcár-adót fizetnek is, bár még ma sem tudják, mi is lesz hát a beszédett adóval. A polgármester, hir szerint, még mindig azon van, hogy az ez év első felére eső házbérkrajcár-adó a városi házipénztár kiegészítésére fordíttassék s az iránt tett lépéseket, hogy a szervezési szabályrendeletet ilyen kikötéssel is hagyja jóvá a belügyminiszter. Ezzel szemben a tisztviselők deputációt szándékoznak küldeni a főispánhoz, melylyel a házbérkrajcár-adónak a tisztviselői fizetések rendezésére leendő kiutalását megsürgessék.

— **(Anna-bál Harkányban.)** Harkányban 23-ikán volt az Anna-bál, a mely alkalomra Pécsről is sokan mentek ki az arany ifjuság közül, hogy egy jó napot szerezzenek maguknak. Habár a bál éppen nem multa felül a pár év óta szokásos bálakat, melyeken sok volt mindig a táncos, de kevés a táncosnő s még e kevésből is sokan inkább sétáltak, mint táncoltak. Most is nagy volt a kirándulók száma, de a táncolók bizony kevesen voltak. A siklói zenekar nótái mellett 12—13 pár járta a négyeseket, de ezek aztán ki is táncolták magukat kedvükre. Egyébként volt kedv és multság bőven s a kirándulók csak hajnalban hagyták oda a bál színhelyét.

— **(Halálosvégű baleset.)** Megrendítő szerencsétlenségnek voltak szemtanúi 23-ikán délután a balokányi liget látogatói. Egy *Pethes József* nevű, tizenhétéves cipészsegéd, mikor már a ligetbeli csolnakhinta megindult, berohant a csolnakok közé, úgy látszik azért, hogy valamelyikre felkapaszkodjék. Azonban vesztére akarta ezt a bravurt végrehajtani, mert egy csolnak hegyes orra neki repült és a hegye belefuródott a gyomrába. Fájdalmas sikolytással esett össze a saját vigyázatlanságát ily drágán megfizető fiatalember s alétlan, véresen szedték ki a hintából. A csolnak hegyes vége átvágta a

szállta meg a lelkét. Ugy félt attól, a mit halani fog. De erős akart maradni. A férfi még beszélt tovább.

— Emlékszik *Margit* a lakodalmunk napjára? Akkor csókolt meg először és — utoljára. És ez az egy csók tett boldogtalanuá.

— Andor! — kiáltott föl *Margit*.

A férfi nyugodtan, szinte keserűen folytatta.

— Hallgasson meg *Margit*. Hadd könynyitsek a lelkemen! Az a csók sok mindent elárult nekem. Akkor megtudtam, hogy maga édes *Margit*, — szeret engem.

— Nem igaz! Kiáltott föl ijedten *Margit*.

A férfi mosolygott olyan szánakozó, szomorú mosollyal.

— Ne tagadja most már *Margit*! Eleget szenvedett maga is, hogy egész addig titkolni tudta szerelmét. De akkor már nem tudott tettetni. Mikor átöleltem, mikor beleztem abba a kék szemébe, mikor ott éreztem forró ajakát az enyémen, akkor megtudtam, hogy szeret.

A leány most már nem tagadta. Lehajtott a fejét és sirt. A férfi még beszélt tovább.

— És mikor ezt megtudtam, éreztem, hogy csak boldogtalanúság lesz kísérőm. Mert én mindig szerettem magát édes *Margit*. Ne tegyen szemrehányást. Ne mondja, hogy miért tettem akkor boldogtalanuá *Klárkát*? Magának is része van benne. Mert ha nem mu-

szerencsétlenség hasizmaim s eszméletlen állapotban tették kocsira a rendőrség emberei s bevitték a városi közkórházba. Azonban a halálos sérülés ellen ott sem talált segédelmet s még 23-ikán este belehalt sebeibe. A szerencsétlenül járt fiatalember somogy megyei, cser-tői születésű volt s rokonait táviratilag értesítették szomorú és váratlan haláláról. Temetése kedden délután volt a budaikülvárosi temető halottas házából.

— **(A köpöcsészekről.)** Tudvalevőleg belügyminiszteri rendelet parancsolja meg, hogy minden nyilvános helyen, vendéglőben, kávéházban és hivatalokban köpöcsészek alkalmaztassanak, hogy így a közegészség biztonságának ez uton is elég legyen téve. Ilyen köpöcsészek alkalmazását Pécsen is foganatosították, de minden haszon nélkül. Pedig ezek a köpöcsészek mind külföldi gyártmányok, Csehországból valók és méregdrágán szállították ide hozzánk. Hát akkor senkiben sem ébredt fel a lokálpatriotizmus; senki nem látta meg, hogy hiszen Pécsen a Zsolnay-gyár már egy év óta készít ilyen köpöcsészeket *Ludvigh Ferenc* dr. kerületi orvos rajza után s e csészeket a budapesti vámhivatal, pénzügyminiszterium és a magyar államvasut igazgatósága meg is rendelte. De hát nekünk sohse kell, a mi idevaló, hozatunk külföldről rosszat és drágát. A Zsolnay-gyár nyolcféle fajta ily csészeket készít, a legolcsóbbtól egészen a zománcozott és szecesszionista dekorációkkal ellátottakig. Végre most a városi tanács megemeberte magát s az összes hivatalok számára rendelt a Zsolnay-gyárban ilyen csészeket, melyekkel az iskolákat és ovodákat is ellátta.

— **(Száz éves gimnázium.)** A csurgói ev. reform. gimnázium száz éves fennállásának jubileumát szeptember hó 14-én üli meg. Ugyanekkor avatják fel az intézet új épületét is. Az ünnepélyen jelen lesznek a főgimnáziumnak összes volt s még élő növendékei.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Torna-vármegye területéhez tartozó Ozora község-

tatja magát annyira érzéketlenségem velem szemben, ha nem lett volna annyira közönyös, hideg irántam, akkor tán minden másképp lett volna. De én közelíteni sem mertem magához. Félttem a hidegségétől. Csak úgy imádtam, mint egy magasan álló, hozzáférhetetlen oltárképet. És csak az a gondolat tartotta fogva a lelkem, mi lesz velem, ha elvesztem magát, ha nem láthatom soha. Ekkor fogamzott meg lelkemben az a gondolat, hogy elveszem *Klárkát*. Szerencsétlen idea volt, beismerem. De csak az járt az eszemben, hogy akkor nem kell elveszítenem magát. Akkor látni fogom sokszor s imádkozom titokban; hallhatom szavát, csodálhatom szépségét.

— És így is lett volna. Ha az az egy csók el nem árulja, hogy csak álarc volt az a nagy hidegség, mely álarc alatt annál forróbb szenvedély lakik, — tán semmi baj sem lett volna. Én is tovább játszottam volna ezt a nyomorult komédiát, maga is. Éltünk volna nyugodtan, mitsem tudva egymás szerelméről. De így borzasztó ez az élet. Tudva azt, hogy mindketten szenvedünk, mindketten szomjuhozuk egymás csókját, egymás ölelését, — így elviselhetetlen az élet. Ezt én nem bírom ki. Nincs már erőm *Klárka* előtt se titkolni érzelmeimet. És remegek attól a pillanattól, mikor ő is megfogja tudni a valót.

Margit hallgatta a férfi szavait. Minden szó a szívébe nyilallott s úgy fájt, úgy sajgott.

— Miért kérdelem? Talán azért, mert azt szeretném, ha magukat boldognak láthatnám.

— Hisz *Klárka* boldog, — mondta kissé keserű hangon *Balázs*.

— Igaza van, — szólt *Margit*. *Klárka* temperamentuma oly szerencsés, hogy sohasem lát mélyebbre. De én látom, hogy maga *Andor*, nem boldog. Sőt talán szenved is. Magának van valami baja, a mit titkol, a mi sorvasztja lelkét, minden idejét. Ez fáj nekem.

— Fáj azért, mert tudom, hogy lesz idő, mikor ezt *Klárka* is észreveszi s ez romlásukra lesz. Boldogtalanok lesznek mindketten. Ez pedig engem is szerencsétlenné tenne. Hisz úgy szeretném, ha magukat, édes *Andor*, nagyon boldogoknak látnám.

Volt valami hév, melegség ez utóbbi szavakban. A férfi tekintete újra ott nyugodott a leánynak fehér-piros arcán. Jó ideig hallgattak. *Balázs* lelkét viharos érzelmek járták keresztül. Arca kipirult, szemei égtek s egész valója meg-megremegett. Csak nagyokara kezdett beszélni. Akkor is olyan elfojtott, szinte szenvedélyes hangon szólt.

— Jól van *Margit*! Kegyed kívánta, hogy szóljak. Legyen tehát. Őszintén fogok szólni, nagyon is őszintén. Csak hallgasson meg végig!

Margit kiérezte a férfi hangjából az elfojtott szenvedélyt. Valami kínos sejtetem

ben, a f. évi július hó 3-ára esett, de elmaradt országos állatvásár helyett f. évi augusztus hó 16-án póttállatvásár tartassék.

— **(Kettős kinevezés.)** Kaufmann Mátyás végzett joghallgató pénzügyi fogalmazó gyakornokká neveztetett ki. E kinevezéssel együtt vette kézhez zalavármegyei árvaszéki jegyzővé történt helyettesítését is s Kaufmann most a fogalmazó gyakornoki állásról lemondván, az árvaszéki jegyzői állást foglalja el Zala-Egerszegen, hogy Zalamegye tisztviselője lehessen.

— **(Vérengző aratók.)** Baranya-Szent-Lőrincen négy arató Kocsis Gábor arató gazdát úgy össze-vissza szurkálta, hogy a szerencsétlen embert haldokolva vitték haza a mezőről. A négy arató reggeltől kezdve luskodott és az aratógazda folyton munkára serkentette őket. Egyszerre csak kést rántottak elő és mielőtt a többi arató megakadályozhatta volna, a szegény gazdát össze-vissza szurkálták. Körülbelül harminc sebet ejtettek rajta. Fölépüléséhez nincs remény. A vérengző aratókat a csendőrök vasraverve szállították a község házára.

— **(A pécsi ipartestület betegsegélyző pénztára)** a napokban tartotta megalakulása óta az első igazgatósági gyűlést, melynek tárgya a pénztárnok, ellenőr és orvosok választása volt. Ez alkalommal pénztárnokul Rausch István, ellenőrül Imre Sándor, orvosokul Kenessey Aladár dr. kórházi orvos és Wallerstein Bódog dr. egyhangulag választották meg. A betegsegélyző pénztár működési terét két kerületre osztotta, melyeket a Széchényi-téri vízfolyás választ el egymástól. A keleti részen az orvosi teendőket Wallerstein Bódog dr., a nyugoti részen Kenessey Aladár dr. teljesíti. A Bányatelepen lakó pénztári tagokat Fröhmond Gyula dr. fogja gyógykezelti. Az igazgatósági tagokat az ipartestület már előzőleg kinevezte, mely alkalommal az igazgatóság tagjaiul a munkaadók csoportjából: Végh József ács, Steiner Gyula asztalos, Virág János kocsigyártó, Romeisz György bádogos, ifj. Piribauer János sütő, Sperl József nőszabó rendes és ifj. Buday Béla szobafestő,

Most már látta, hogy hiába tagadná szerelmét. A szerelmes férfi éles tekintete olvasott a lelkében.

Fölkelt, odalépett Balázshoz s valami csendes, fájó hangon szólt a férfinhoz.

— Édes Andor, legyünk erősek! Ha eddig szenvedtünk, szenvedjünk tovább is!

A férfi izgatott, szenvedélyes hangon kiáltott föl, miközben átkarolta a leány karcsu derekát.

— De én nem akarok tovább szenvedni! Boldog akarok lenni!

A leány kibontakozott az ölelő karokból s fájó, szomorú hangon szólt a férfinhoz.

— És mi lesz Klárikából? Az is szereti magát s én nem tudom összetörni az ő szívét.

A férfi szinte kábultan bámult maga elé s mintegy nyögve szólt a leányhoz.

— De hát akkor mit tegyünk?

És Margit nem tudott erre válaszolni...

Ez az a történet, a melyet félek befejezni. Talán nagyon szomorú végét adnám. Pedig ezt nem akarom. Olvasóimra bízom a befejezést. Talán majd akad valaki, aki nekem is megírja ennek a szomorú történetnek a végét úgy, ahogy ő elgondolta. Én nagyon meg fogom köszönni, mert igazán nem szeretném így befejezetlenül hagyni ezt a történetet.

Deér.

Ganter Ferenc szabó, Horváth H. Antal építész póttagok lettek. A biztosításra kötelezettek csoportjából: Szabó Sándor kéményseprő, Balatonyi István ács, Hebenstreit Károly kőműves, Szekeres József kőműves, Sallai János asztalos, Konrád Ádám szabó, Heil József szabó, Molnár József lakatos, Hessz Ádám borbély, Hladni János sütő, Krömer Gyula kádár, Péter József bádogos, Schneider Manó mészáros, Juhász József cserepes, Schmidt József szíjgyártó, Wieder György szobafestő, Karch János rendes tagok és Bakkelmayer János szabósegédet ellenőr; póttagok pedig: Tillmann András asztalos, Arnold János lakatos, Balázs Lajos kovács, Nagy József kőműves segédek lettek. A felügyelő bizottság áll a munkaadók csoportjából: Holy Mihály és Rihmer János könyvkötő rendes és póttagul Treszt Károly lakatosmesterből. A biztosításra kötelezettek csoportjából: Ift János asztalos, Horváth István fényező, Kostyál István szíjgyártó, Akantisz Géza képfaragó rendes és Oertl Vilmos asztalos, Köpf István szobafestő segédek póttagok lettek. A választott bíróságba a munkaadók csoportjából: Gundy György, Graumann János rendes és Dienes György asztalost póttagul; a biztosításra kötelezettek csoportjából: Koroviczka Lipót bádogos, Flóri István asztalos, Hartmann Károly kéményseprő, Schvarcz Pál fényező rendes és Kohl Károly borbély, Vörös János asztalos segédek póttagokul nevezték ki. A kinevezés egy évi időtartamra történt. Az igazgatósági ülés foglalkozott továbbá lap-társunknak, a »Pécsi Napló«-nak a napokban közzétett ama közleményével, mely szerint lap-társunk azt vitatta, hogy a »Pécsi Ipartestületi Betegsegélyző Pénztárnak« lapunkban közölt hirdetménye nem állhat meg s nem törvényszerű. Erre vonatkozólag az igazgatóság kimondotta, hogy az 1891. évi XIV. t. c. 64. §. és a kereskedelmi miniszter 1770/94., 7955/92. és 66061/96. számú rendeletei értelmében a hirdetés teljesen megfelel a törvény idevonatkozó szakaszainak. Végül kimondotta az igazgatóság, hogy a betegsegélyző-pénztár tényleges és önálló működését *folyó évi augusztus hó elsején* kezdi meg.

— **(Agyonütötte a vasborona.)**

Megrendítő baleset történt a tolnamegyei Szakály községben. Dubos Mihály, ottani lakosnak hároméves hasonnevű kis fia átment a szomszéd Szabó Vendel udvarára, hol annak négyéves Ignác nevű fiával játszadozott. Játás közben bementek a kocsiszinbe, hol egy vasborona állt a fal mellett. A kis Dobos Mihály odament a vasboronához és a következő pillanatban rémült sikolyt hallatott. A borona eldült és rázuhant az ártatlan gyermekre, maga alá temetvén azt. A mikor a lakók összefutottak és kiszabadították a gyereket a borona alól, annak teste egy véres roncsdög volt s pár pillanat alatt meg is halt. A hatóság az esetről értesülvén, megtartotta a vizsgálatot, a mikor kitűnt, hogy a halálos balesetet Szabó Vendel gondatlansága okozta, a ki a vasboronát fogaival kifelé úgy támasztotta a falhoz, hogy az a legkisebb érintésre is eldőlt. Az ügyben megtették a feljelentést a bírósághoz.

— **(Meg akarta ölni a fiát.)**

Szent-Erzsébeten véres családi drámát akadályoztak meg a napokban. Kora István, ot-

tani lakos, a ki ismert rabiátus ember hírében áll, emberölésért már tizenégyévi fegyházra volt ítélve s most is feltételes szabadságon van, összezőrdült a fiával, ifj. Kora Istvánnal. Az összezőrdülés közben az apa oly dühbe jött, hogy kést rántott és fiára rohant, hogy megöli. A fiu szerencsére félreugrott előle és így kikerülte a halálos dőlést; bár azért megsebesült, mert a kés a bal oldalába hatolt be. Az eset a hatóság tudomására jutván, a fia élete ellen törő apát letartóztatták s bekísérték a szentlőrinci járásbiróság börtönébe.

— **(Oltárszentelés Német-Ujfalu.)**

Alig egy hónapja, hogy a helybeli »Misszonyunkról« nevezett apácák templomában Troll Ferenc v. püspök a két éve szentté avatott Fourier Péternek, a zárdaszüzek rendje megalapítójának képét megszentelte és a közös tiszteletnek átadta. S most ismét egy ilyen újabb ünnepélyről számolhatunk be. Német-Ujfalu (Somogy megye) Grauhoffer János és neje szent Antal oltárt állítottak föl, s ennek megszentelésére Vesztergom János plébános Troll Ferenc v. püspököt hívta meg. Vasárnap délelőtt 10 órakor érkezett Troll Ferenc Dobszára, mint Német-Ujfaluhoz legközelebb eső állomásra. Az állomáson Vesztergom János várta gróf Andrássy Aladár négyes fogatán és harminc tagu bandérium. Tizenegy órakor érkezett be Német-Ujfalura, hol fehérbe öltözött lányok és a falu jól szervezett zenekara várták. Zenészo és mozsarak durrogása között érkezett meg a plébániára, hol főpapi ornátusba öltözködő, fényes papi segédlettel, körmenetet vezetve a templomba vonult. A templom előtt diadalkapu volt föllállítva e fölírással: »Isten hozott szeretett főpásztor!« A mise 11 órakor vette kezdetét. Evangelium végeztével, mielőtt az ezrekre menő sokasághoz egy nagyszabású beszédet tartott volna, megszentelte a szent Antal oltárt és szent József képét. Félegykor a körmenet visszatért a plébániára. Két órakor harminc terítékű ebéd volt. Jelenvoltak a többek közt: Stefánits Pálné, görögalyi földbirtokosnő, leányával, Mariskával, Troll Ferenc v. püspök, Pados Viktor gyöngyösmelléki orvos, volt 48-as honvéd, Kenedy Béla teklafalusi jegyző nejevel és fiával, Nucsecz Márton ferencrendi szerzetes, Földes Dezső végzett theologus, Tóth Lajos IV. éves, Marton Sándor III. éves, Fekete Antal III. éves pécsyegyházmegyei hittanhallgatók. Egymást érték a szebbnél-szebb és hazafias tóztok. Troll Ferenc egyik felköszöntőjében a tervbe vett teklafalusi kápolna költségeinek fedezésére 100 forintot ígért meg. Négy órakor vecsernye volt. Utána Troll Ferenc Német-Ujfalu előljáróságát fogadta, kiknek nevében Grósz János bíró köszönetet mondott a választott püspöknek fáradságáért. Még ugyanaz nap a 6 órai vonattal, a néptől szívélyesen elbucszván, hazautazott a püspökhelyettes Pécsre.

— **(Megvert erdőőr.)**

Mártinovits János r.-petrei erdőőr a napokban két haragosa Stipics József és Vojasics János r.-petrei lakosok meglesték az erdőben, midőn körutját tette, s orozva megtámadták, földre teperték és alaposan elverték, aztán ott hagyták az erdőben, ahol csak délfele akadt rá felesége, ki ebédet hozott az urának. Az esetről jelentést tettek a hatóságnál, mely a két verekedő embert letartóztatta és átadta a bíróságnak.

— **(Rendjelviselési engedély.)**

A király megengedte, hogy *Böckh* János miniszteri osztálytanácsos, a földtani intézet igazgatója a császári orosz szent Szaniszló-rend II-odik osztályát a csillaggal elfogadhassa és viselhesse.

— **(Pécsi találmány.)**

Egy következményeiben nagyfontosságú pécsi találmányról értesülünk, mely ha beválik, csakhamar óriási elterjedésnek fog örvedeni. Egy főzőkészülék ez, melyet bárki magával vihet kirándulásra és a hol tetszik, ott használhatja. Az egész egy kis szelence, melybe itthon az ember beleüt például egy pár tojást, megszózza paprikázza, zsirt tesz alá s a szelence aljába spirituszt önt. Kint azután a szabadban egy hozzávaló kis háromlábú állványra teszi a szelencét, meggyújtja a spirituszt és megsüti magának a rántottát. Különösen a biciklisták használhatják e készüléket gyakorta, mely esetleg ha a hadseregbe is bevitetik, feleslegessé teszi a tábori konyhákat. Ekkor nemcsak a marsallbotot hordhatja minden katona a tarsolyában, de az — ebédjét is a konyhával együtt. A feltaláló most teszi meg a hivatalos lépéseket, hogy találmányára szabadalmat nyerjen s addig úgy nevé, mint az új pécsi találmány bővebb ismertetését egyelőre mellőznünk kell.

— **(Rác Gusztiék sikere.)**

Levelet kaptunk Norderneyből. *Rác* Guszti, a mi mindnyájunk kedvelt *Rác* Gusztija írta a levelet, melyben híven beszámol a pécsieknek arról a sikerről, melyet ő távol, Norderneyben aratott. Először is arról értesít a levél, hogy a huszárattilás zenekar szerencsésen megérkezett s azóta csak úgy hul ölükbe a banknóta. Folyó hó 23-án meg fejedelmi vendége volt Norderneynek: *Koburg* szász királyi herceg, ki szintén meghallgatta a mi cigányainkat. *Rác* Guszti három nótát játszott a fejedelmi vendégnek: »Cserebogár, sárga cserebogár«, »Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele«, »Kitették a holttestet az udvarra« s midőn a herceg távozóban volt, rárántották a »Rákócy« indulót. A ki ismeri *Rác* Gusztit és fekete legényeit, az eltudja képzelni azt a sikert, mit a mi cigányaink azzal a három nótával arattak. Mert hiszen tudjuk, mit jelent az, ha Guszti nekitekzik a hegedűjének s szinte csodálatos módon csalja ki száraz fájából ezeknek a zokogó népdaloknak lágy, bús hangjait, melyek elől nem zárkozhatik el a legridegebb szív sem. Aztán a »Rákócy« induló vérpezsdítő, lelkesítő hangjai, melyek úgy futnak ki Gusztiék kezei alól, mintha új életre kelt volna az egész kuruc tábor, bizony nem maradhatnak elismerés nélkül. *Koburg* szász királyi herceg sem fukarkodott elismerés dolgában. Alaposan megdicsérte a zenekart s távozóban kezet nyújtott *Rác* Gusztinak, kinek fejedelmi jutalmat is adott a szerzett élvezetért. Lám, lám! Megjósoltuk, hogy Gusztiék erkölcsi és anyagi sikerekben gazdagon fognak hazatérni s a mi »uri« cigányunk lassan kinövi magát a pécsiek büszkeségévé!

— **(A csurgói főgymnasium ünnepe.)** A csurgói államilag segélyezett ev. ref. főgymnasium — mint jeleztük is már — f. évi szeptember hó 14-én tartja százados ünnepélyét, melyre annak impozáns voltának emelése céljából az igazgatóság ez uton is meghívja főgymnasium összes volt és még

életben levő növendékeit. Az igazgatóság arra is felkéri az intézet volt növendékeit, hogy megjelenési szándékukat az elszállásolás miatt mielőbb tudassák, valamint a netán velük utazó családi tagok számát is; ugy szintén a kiindulási állomást, hogy a m. kir. államvasutaktól és a cs. és kir. déli vaspálya társaságtól nyerendő engedély alapján az igazolványok a kedvezményes vasuti jegyekre nézve pontosan kitölthetők legyenek.

— **(Leégett ház.)** Tamásiban nagy tűz volt a napokban. *Berta* István, ottani lakos háza padlásán támadt a tűz, melyet — bár idejekorán észrevettek — nem lehetett lokalizálni, úgy, hogy az egész házat és a mellette levő gazdasági épületeket is tönkretette. Hogy a tűz miből keletkezett, a vizsgálat alkalmával nem tudták megállapítani. Az okozott kár 549 forintot tesz ki s a leégett ház nem is volt tűz esetére biztosítva.

— **(A jó testvérek.)** Dombóvárott testvéries egyetértésben élnek *Törő* Mihály és az öccse, *Törő* János. Annaira szeretik egymást, hogy még lopásra is közösen vetemednek, vagy ha egyikük egyedül visz véghez valami lopást, akkor másikuk a lopott tárgy eladása körül teljesíti feladatát. Így tettek a napokban is, a mikor is *Törő* János Maróci Adolf dombóvári lakos nyitva levő lakásából egy zsebórát láncostul elloptott. A lopott órát azután *Törő* Mihály próbálta eladni, de rajta vesztett, mert elcsípték. Most a két testvér a bíróságtól várja büntetését.

— **(A kik a katonaság elől bujdosnak.)** Leikam János árpádi legény, kit a tavasszal állítottak a sorozó bizottság elé és alkalmasnak találták, a napokban eltűnt falujából, elmenekült a katonai szolgálattól. Mint értesülünk azóta már két másik legény is követte a példáját, azzal a különbséggel, hogy ezek még a sorozat elől szöktek meg. Az egyik *Jurno* Kornél, ki a cs. és kir. 31. ezredbeli hadkiegészítő parancsnokság kötelékébe tartozik, a másik pedig *Siminovits* Sconté a ki a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságának fenhatósága alá tartozik. Mind a két legénynek az a hibája, hogy nem jelentkeztek fősorozásra, sőt az ezt követő utoállításokra sem. Szó nélkül ismeretlen helyre távoztak a falujokból, s most mint katona szökevényeket körözik őket.

— **(A javithatatlan.)** Nemrég irtunk egy alig tizenhároméves gyerekről, kinek megrögzött szenvedélye a lopás. *Bok* Ágostonnak hívják az illetőt, ki anyjával a siklósi-utca 22-ik számú házban lakik. A nagy bérháznak három lakójától ellopta a zsebórájukat a korán rossz utra tért gyerek, mikorra a rendőrség kezébe adták. Ekkor ugyancsak a lelkére beszéltek, de — ugylátszik — nem használt semmit, mert a fiu most újra lopást követett el. Kiment a siklósi-utca végére s a vámház mellett lakó bolgár kertészek lakásába bemászott a nyitva levő ablakon át s onnan is elloptott egy ezüst zsebórát láncsal együtt. A láncot otthon elásta, az órát éppen el akarta adni, mikor letartóztatták. A javithatatlan fiut most az aszódi javítóintézetbe fogják szállítani, a hol talán még megmenthetik a becsületes élet számára.

— **(Honvédlovak előállítás.)** A pécsi 8-ik honvédhuszárezred parancsnok-

sága a rendőrkapitányság útján 24-én felhívta azokat a lótartó gazdákat, kiknek birtokában kincstári lovak vannak, hogy lovaikat a jövő hó 13-án reggel 6 órára állítsák elő a Lakitslaktanyába. A lovak előállítására gyakorlat céljából rendeltetett el.

— **(Csombor Imre ezrese.)** Ezelőtt négy évvel nagy szenzációt keltett országszerte az a hír, hogy a hirhedt posztkiszli tolvaját elfogták. Óriási nép tódult Budapesten az »Aranyas« vendégfogadóhoz, amelynek bérlőjét, *Csombor* Imrét, a rendőrök beszállították a bírósághoz. A vád igaz volt, de a bűnöst, aki kétszázötvenezer forintot rabolt el, nem lehetett megbüntetni, mert a bűne elévült. A pénz egy részét a büntársánál, *Dalmát* Jóskánál megtalálták, a többire ráfogta *Csombor*, hogy a Dunába dobta. A rendőrség azóta állandóan felügyelet alatt tartotta. Most ismét felszínre került *Csombor* Imre. Egy hamisított ezrest akart felváltani s letartóztatták. A sors eszerint mégis csinál néha tréfát. Aki kétszázötven darab ezres bankót büntetlenül emelhetett el, az a nyakát törte egyen, amelyik — hamis.

— **(Megharapta a malac.)** A szülői gondatlanságnak ritka baleset folytán csaknem áldozata lett 23-án egy kis gyerek. *Werner* István, negyedféleves gyereket az Alajos-utca 1. szám alatti ház udvarán egyedül hagyták szülei s a gyereket az udvaron egy malac megharapta. A kis fiu odament az épen déli kosztját habzsoló állathoz, mely a vályuban lubickolni akaró gyerek jobb keze fejét bekapta és fogaival összezúzta. A fiu megsérült kezét *Tolnai* Vilmos dr. kerületi orvos kötözte be s most otthon ápolják.

— **(A villamostelep kibővítése.)** A pécsi villamostelepnek a légszuszgyár-utca 3. szám alatti telkén a telep igazgatósága hűtőberendezést és szén-szint szándékozik építtetni. Mivel az építkezés a vasuti tűztávlaton belül esik, a város közigazgatási bizottsága legutóbbi ülésén helyszíni szemlét rendelt el az építési feltételek meghatározása végett. A helyszíni szemlét 24-én délután tartotta meg *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, államépítészeti felügyelő, az államvasutak igazgatósági kiküldöttjének, *Herbert* János gazdasági tanácsosnak, *Vaszary* Gyula főkapitánynak, *Rauch* János főmérnöknek és *Dobszay* Antal bizottsági tagnak jelenlétében, a mikor is az építési feltételek megállapítása után az építési engedély javaslatba hozatalát határozták el.

— **(Álmában lopták meg.)** *Putnoki* Gábor vándorló legény 23-ikán délelőtt a Vasfürdő melletti kis erdőben aludt, maga mellé helyezvén egy kizitáskát, melyben ruhái és munkakönyve voltak. Mikor felébredt álmából, a táskát nem találta sehol. Azt bizony valami jómadár elemelte alvása közben az oldala mellől, de hogy ki, azt még eddig nem sikerült a rendőrségnek kinyomozni, hol bejelentette kárát a meglopott mesterlegény.

— **(Új nyári kocsik.)** A m. á. v. igazgatósága a legutóbbi időben dicséretes módon kezd gondot fordítani utazói kényelmére. Csak a közelmúltban irtuk, hogy a »nem dohányzó« kocsiszakaszokat kivonják a forgalomból, mi nem csekély örömet okozott az utasoknak, kiknek most azzal kedveskedik a m. á. v., hogy a nyári idény tartamára a

kereskedelmi miniszter által meghatározandó útvonalakon, úgynevezett »nyári« kocsikat hoz forgalomba, melyek teljesen nyitottak lesznek, természetesen kellő biztonsági korlátokkal ellátva. Ez ugyan csak terv s több, mint valószínű, hogy az idén még nem kerülnek ezek a kocsik forgalomba, de hát elég kényelmes lesz ez jövőre is s a remény már most is sok muszáj utast kecsegtet, hogy jövőre nem kell izzadniok.

— **(Ellopták a pénztárcáját.)** Nagy csődületet okozott 25-én délelőtt a piacon valami vidéki asszony, ki jajveszékelve kiabálta, hogy három forinttal terhelt pénztárcáját ellopta valaki. A siránkozó asszonyt feligazitották a rendőrségre, ahol megígérték neki, hogy kézrekerítik a tolvajt. S horribile dictu! A rendőrség megtartotta a szavát, mert még a délelőtt folyamán elcsipte a tettest *Leiter* József cipészinas személyében, kit éppen akkor fogtak el, midőn egy indóház-utcai kocsmában egy pohár sört vásárolt magának. S most meg van a kárvallott asszony pénze egy hatos hijjával, hanem most meg az asszony nincs meg, hogy a pénzt átadhassák. Remélhető azonban, hogy az is megkerül.

— **(Aki gyertyát lop.)** Mannheim Jónás szigeti külvárosi szatócs boltjába hét-főn este beállított egy eddig ismeretlen ember, ki két krajcárért pálinkát kért, amit azonban a szatócs megtagadott tőle, mert nem árul pálinkát. A »vevő« tudomásul vette a dolgot s elindult, kifelé menőben azonban egy zsák liszten fekvő csomag gyertyát felkapott s azzal futásnak eredt. A szatócs panasza folytán most keresik az ismeretlenség homályában hűsülő alakot.

— **(A m. kir. honvéd főreáliskola pályázata.)** A m. kir. honvédfőreáliskolában betöltendő alapítványi helyre beérkezett egyetlen pályázati kérvény sorsa fölött 26-án délelőtt döntött az alapítványi véleményező bizottság, melyben Tormai Károly alispán elnökle alatt Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Driesz Lajos, Jakab Lajos dr., Komáromy Tivadar, Madarász István dr., Mándy Béla, Margittay Péter, Tirts Rezső, Trsztyanszky László, Wilfinger Pál és mint jegyzőkönyvvezető Vadnai Jenő II-od aljegyző vettek részt. Pályázat az alapítványi helyre csak egy érkezett be, Simonkovits Béla mohácsi lakos kérvénye, melyet a bizottság a honvédelmi miniszteriumhoz fog felterjeszteni. Van azonban egy pályázó a honvéd *hadapród*-iskolában betöltendő alapítványi helyre is, Hoffmann Károly mohácsi lakos, ki kérvényében megjegyzi, hogy esetleg a honvédfőreáliskolai alapítványi helyet töltsék be vele. Azért a bizottság akként határozott, hogy ha Simonkovits Béla bármely oknál fogva az alapítványi hely betöltésére alkalmatlannak találtatnék, úgy a m. kir. honvédfőreáliskola alapítványi helyének betöltésére Hoffmann Károlyt ajánlják.

— **(Szerencsétlenség.)** 26-án délután félöt órakor a Tettyén Papp István kőbányájában szerencsétlenül járt egy munkás. *Keller* Istvánnak hívják az illetőt, kire munka közben egy szikla rászakadt s leütötte. A szerencsétlen ember arca és jobb válla s karja összetört. Beszállították a kórházba, hol most élet-halál közt van. A rendőrség a baleset ügyében megindította a vizsgálatot.

— **(Megszökött vendég.)** Manojlovits János budaikülvárosi bormérő, panaszt emelt 26-án délelőtt a rendőrségnél, hogy 25-én este betért korcsmájába egy előtte ismeretlen ember, ki vacsorát és bort rendelt, sőt még egy liter bort is oda készített, hogy azt elviszi. Időközben a korcsmárosnak dolga akadt a konyhában, mialatt a vendég magára maradt. Ezt az alkalmat felhasználta az idegen, s mire a korcsmáros visszatért, vendégének csak hült helyét találta. A megszökött vendéget most keresik.

— **(Napszúrást kapott.)** Molnár János Lajos szilvási lakos amint a napokban kocsijával végighaladt az országuton, hirtelen lefordult kocsijáról és eszméletlenül terült el a földön. Szerencsére néhány lépésnyi távolban Képes József ugyancsak szilvási lakos követte a kocsijával, ki az eszméletlen embert beszállította a községbe, ahol a gyorsan előhívott orvos konstataulta, hogy Molnár János nagyobb mérvű napszúrást kapott, életét azonban nem fenyegeti veszély. Egyelőre otthon, lakásán ápolják.

— **(Halátlan kutya.)** Lehocky Antal szt.-lászlói lakos öt éves kis leánya a napokban azzal töltötte idejét, hogy házőrző kutyájukat vajaskenyérral etette. Egy ideig csendesen folyt a játék, míg csak egyszerre a kutya morogni kezdett s a következő pillanatban már megharapta a kisleány kezét, kinek segélykiáltására a szülők még idejekorán értek oda, hogy leánykájukat megszabadítsák a kutyától, mely már a kis leány ruháit kezdte letépedni. Hogy a hirtelen megvadult kutya nem e volt veszett, azt a megejtendő állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni, melynek eszközése végett a járási állatorvos a helyszínére utazott.

— **(Mocsai eset kicsiben.)** Köteles József nagyatádi uradalmi kocsis már 25 éve szolgálja becsülettel az uradalmat, mégis megtörtént fiával az a szomorú eset, hogy a mult hét egyik estéjén egy megyei hatósági személy véresre verte, úgy, hogy orrán-száján elindult a vér s mikor ő mint apa, fia segítségére sietett, neki is kijutott a nyaklevesekből és fojtogatásokból. S mindez azért sikerült a hivatalos támadónak, mert balkezeiben revolvert tartott s agyonlövással fenyegette azt, a ki erélyes védekezést mert volna megkísérteni. Az esetnek tanúi voltak: Gries Jakab uradalmi ispánnak a felesége, kihez a fiu épen üzenetet hozott a számtartótól és Mautner Matild n.-atádi lakosok. Gries Jakabné szót is tett a fiuért és igazolta, hogy jó járatban van, ez azonban mitsem használt. Ez eset után Köteles József elment egy ügyvédhez, ez azonban orvosi látteleletet kívánt, mielőtt a fenyegető följelentését megtenné és az orvos ezt ki is állította volna, de megjelent nála egy másik hatósági személy és a láttelelet maig sincsen kiállítva. Köteles József már most látván, hogy senkitől sem kap támogatást, a sajtóhoz akart fordulni, de nem talált embert egész N.-Atádon, a kinek bátorsága lett volna az esetet úgy megírni a mint történt. Be kellett mennie tehát Nagy-Kanizsára s onnan iratta meg, hozzáfűzván azt a kérdést, hogy ha az urak és hatósági személyek így bánnak a vagyontalan munkás emberrel, vajjon nem maguk terjesztik-e a szocializmust és anarchizmust?!

— **(Rejtélyes bűntény.)** Mint értesülünk, Rétfalu község határában a napokban az utszéli árokban egy embert találtak, ki véreben feküdt s mellén egy szúrás okozta seb tátongott. Az ismeretlen, súlyosan sérült embert beszállították az eszéki kórházba, ahol azonban még eddig sem sikerült a sebesült kilétét megtudni. Miután a sebesült ember mellett semmiféle fegyvert nem találtak, kizárnak tartják az öngyilkossági kísérlet lehetőségét s valószínű, hogy a támadás boszu műve volt. A valódi tényállást majd a megindított vizsgálat fogja kideríteni. A kórházba szállított ember sérülése, bár súlyos, nem életveszélyes, mert a kés, melylyel a sebet ejtették, szerencsére nemesebb részeket nem sértett.

— **(Szurkáló éjjeli őr.)** Göröcsönyben eredeti eset történt a napokban. Az ot-tani korcsmában Csike János mulatott egy társasággal, a mikor bement a korcsmába *Vice* János éjjeli őr, a ki szuronyos puskájával fenyegetett mindenkit, hogy meg fogja őket gyilkolni. Csike és társai el akarták tőle venni a szuronyos fegyvert, a mivel elkezdett hadonázni és Csikét oldalba szurta. A megszurtt ember feljelentette a szurkáló éjjeli ört a bíróságnál.

— **(Berthold, a nagyerejt.)** *Hampel* Berthold, napszámos 24-ikén este beült egyik pálinkás butikba és ott hamarosan tele-itta magát geberduszszal. Mikor a feje tele lett, a zsebe pedig kiüresedett, össze akart veszni a butik törzsvendégeivel, a kik azonban egyszerűen kitétték a szűrét az utcára. Ott aztán mindenkivel birkózni akart, kiabálván, hogy olyan nagy az ereje, hogy senki sem bír vele. De bizony a rendőrök mégis lebirták gyűrni a nagy erejű Bertholdot és bevitték a torony alá, hogy kialudja fejéből a szeszt.

— **(Tolvaj leány.)** *Sugár* Ferenc, pellérdi vasuti állomási előljárónál szolgált *Hatta* Katalin cseléd, a ki rövid szolgálat után egyszerre csak eltűnt a háztól. Előbb azonban a padláson összeszedett egy csomó ruhaneműt és azzal szökött meg szolgálati helyéről. A nyomozás során Pécssett akadtak rá s letartóztatván bekísérték az ügyészséghez.

— **(Feldúlt szőlő.)** *Köttény* István, katádfai lakoson nemtelen boszut állt valami ismeretlen ellensége. Egy reggelre kivágott a szőlőjében egy csomó gyümölcsfát és szőlőtökét s ezzel mintegy 250 forint kárt okozott neki. A káros feljelentésére megindult a nyomozás a tettes után, de még eddig nem tudták azt kézrekeríteni.

— **(Sötét bűn.)** A rendőrség 25-ikén sötét bűnnek jött a nyomára. *Steiner* Helén, bűsüi illetőségű, harminc éves cselédleány ugyanis, hogy titkos szerelme gyümölcsét napvilágra ne hozza, valami varázsitalt ivott s gyermekét idő előtt életétől megfosztotta. A magzatot egy rongyba burkolva ágyába rejtette, de beteggé levén, tette kitudódott. Őt magát egyelőre kórházba kellett szállítani s majd ha meggyógyul, akkor fogják kérdőre vonni sötét bűneért.

— **(Ragados kezű péklegény.)** *Binder* Máttyás, egy Nyitra megyéből Pécsre származott péklegény, mikor reggelenként a szállodákba, vendéglőkbe és kávéházakba vitte a süteményt, felhasználta az alkalmat s amit

elért el is lopott. Így a »Mátyás király«-ból, a »Royal«-kávéházból, a Freiszt-féle és a Dürnbacher-féle vendéglőkből lopott el abroszokat, poharakat és evőeszközöket. 26-án azonban rajtacsípték a »Mátyás király«-ban, midőn éppen egy asztalterítőt akart ellopni. Az Erzsébet-utca 18. szám alatti lakásán a megtartott házkutatás alkalmával egész sereg lopott tárgyat talált a rendőrség. A ragadóskezű péket át fogják szolgáltatni az igazságszolgáltatásnak

— **(A sikkasztó levele.)** Ungváry Károly, a Somogyvármegyei Takarékpénztár megszökött könyvelője Amerikából több levelet írt újabban Kaposvárra, még pedig olyképen, hogy ugyanazt a levelet több példányban lemásolta s többeknek küldötte el. A levélben azt írja Ungváry, hogy Amerikában állami szolgálatba lépett s az Egyesült Államok egyik hajóján, mely a mexicói vizeken jár, másodmérnök lett. Az állása azonban csak addig tart, míg a háború a filippinókkal véget nem ér. Igyekszik azonban állandó keresetre szert tenni, hogy családját is kivihesse Amerikába. Szökését azzal indokolja, hogy az általa kezelt váltótárcának már évek óta hiányai voltak, melyek 4800 frtra rugnak; ezen hiány egy részét már elődétől vette át. Miután az igazgató szorosabb ellenőrzést hozott gyakorlatba, félt, hogy e hiánynak nyomára jönnek. Pár hónap alatt gyűjtött össze annyi pénzt, hogy elég volt az amerikai utra. — Ungváry tehát nem ismeri be, hogy a takarékpénztárból a 36205 forintot ellopta volna, sőt e vád ellen nem védekezik, mintha tudomása se volna róla. Minthogy pedig Ungváry ellen a lopásra nézve a rendőri nyomozat egyéb bizonyítékot szökésénél ki nem derített, mert az, hogy a pénzszekrényhez két kulcsot csinált volna, csak gyanu; s miután a pénzszekrény Ungváry szökése után is tényleg kulcsos zárva volt, hirszerint, Ungváry családja követelni fogja a bűnvizsgálat birói eszközését, mi egyébként a takarékpénztárnak is érdekében állana, mert összetett bizonyítékok alapján Ungváry bűnössége a lopás dolgában is meg lenne állapítható.

— **(Honvédszenekar Kaposvárott.)** A honvédszenekar a dandárgyakorlatok egész tartama alatt Kaposvárott marad; az állomásparancsnokság a közönség szórakoztatása céljából elrendelte, hogy a zenekar nyilvános helyeken is játszik. Legutóbb térszene volt a templom előtt; 25-ikén este pedig a Korona-vendéglőben hangversenyzett a zenekar; 27-ikén térszene volt ismét a templom előtt, tegnap este pedig a Ferenc József-száloda éttermében játszott a zenekar, melyet igen megkedveltek Kaposvárott.

— **(Gyámpénztári vizsgálat.)** 26-ikán délután tartatott meg a havi pénztári vizsgálat a városi gyámpénztárban *Nendtvich* Andor árvaszéki elnök elnöklete alatt. A vizsgálatban résztvettek a főszámvevő, az árvaszéki számvevő, a tiszti ügyész, a pénztáros és ellenőr s a bizottság a gyámpénztárt a legnagyobb rendben találta.

— **(Betörők a szőlőben.)** Azt hinné az ember, hogy mikor ránk köszön a nyár, akkor csökken a betörések száma, mert a hosszú nap és rövid éj egyáltalán nem alkalmas oly tettek elkövetésére, melyek irtóznak

a világhosságtól. De azért vannak még merész emberek, kik szabadságukat veszélyeztetve, szinte vakmerő módon követnek el betöréseket, aztán eltűnnek az ismeretlenség homályában. Ilyen eset történt a napokban — mint értesülünk — Pellérdén is, ahol Zsugora János pécsi lakosnak ottani szőlőjében levő présházát eddig ismeretlen tettesek feltörték s abból két tiz literes üveg bort s néhány gazdasági eszközt elloptak. A vakmerő tettesek — a jelek után ítélve — a kora esti órákban követték el a betörést, mert Zsugora János úgy kilenc óra tájban érvén szőlőjébe, a présházat már feltörve találta. A tetteseket most nyomozzák.

— **(Megütötte a szél.)** A pálinkának már megint áldozata van. 23-ikán délután a felső puturluk-utcában egy részeg emberre akadtak a járókelők. Értesítették az esetről a rendőrséget, mely az önkivületig berugott embert hordágyon beszállította a kórházba. Mikor a beszállított ember felébredt, nem tudta bal karját mozditani, a sok pálinkától megütötte a szél. A szerencsétlen embert, kit *Kopási* Jánosnak hívnak, most a kórházban ápolják.

— **(Rendelet a bányászokról.)** A m. kir. belügyminiszter rendeletet bocsájtott ki, mely szerint a bányaigazgatóságokat és felügyelőségeket arra figyelmezteti, hogy a szocializmus tovaterjedésének és idegen agitátorok bevándorolhatásának meggátlására, lehetőleg helyi embereket alkalmazzanak munkásokul és csakis olyanokat, kik helyhatóságilag láttamozott munkakönyvvel és állandó tartózkodási engedéllyel vannak ellátva. Miután nálunk is vannak bányák, a vármegyének is megküldték ezt a miniszteri rendeletet, melyre azonban itt aligha lesz szükség, mert a bányaigazgatóság már régóta azt a gyakorlatot követi, hogy a mennyire a viszonyok megengedik, ha nem is helybeli, de lehetőleg magyar munkásokat alkalmaz, kiknek munkakönyvvel való ellátásáról, s a tartózkodási engedély megszerzéséről maga a bányaigazgatóság gondoskodik.

— **(A ki cigánytól lop.)** Régi közmondás, hogy: »nehéz ott lopni, hol maga a gazda is tolvaj«, de úgy látszik akadt mégis valami vállalkozó szellemű ember, ki megkísérelte, — még pedig sikerrel — a lehetetlennek látszót. Ezt igazolja legalább az a panasz, melylyel *Kopács Pál* bogrács készítő cigány a napokban beállított a nagy budméri községi elöljáróságához. Azt panaszolta — ugyanis — a cigány, hogy a budméri legelőn felállított sátora mellett levő kocsihoz kötött fekete szőrű kancáját valaki elkötötte. Miután nem lehetetlen, hogy cigány a cigány, azért adja kárvallottat, hogy elterelje a hatóság embereinek figyelmét saját enyveskezű mivoltáról, megindították a vizsgálatot, s egyben a »tettes« után a nyomozást is.

— **(Eltűnt nyomorék.)** Körber Henrikné született *Friedrich Margit* pogányi lakosnő bejelentette a községi elöljáróságnak, hogy férje már napokkal ezelőtt eltávozott hazulról s azóta nem tért oda vissza. Körber Henrik hatvanhárom éves már, jobb keze szél ütött, s a hűdés óta nyelve is béna, beszélni nem tud. Az asszony bemondása szerint, az öreg ember legutóbbi időben gyakran foglal-

kozott az öngyilkosság gondolatával, s így nincs kizárva, hogy gyógyíthatlan nyomorék voltában, talán a halálban kereset menedéket megunt élete elől.

— **(Honvédek harcászati lögyakorlata.)** A pécsi 19-ik honvédegyalozred a jövő hó 27-dikén harcászati lögyakorlatot tart a tolnavármegyei Felső-Leperd pusztán, Kocsolya, Edelény-pusztán, Értény, Agasvölgy, Edelény-malom, Baki szőlőhegyek és Szakcs közötti területen.

— **(Felakasztotta magát.)** *Küfáber* János 79 éves kölesdi lakos a szénapadlás feljárójának egyik fokára felakasztotta magát. Mire észrevették, már halott volt. Az öreg embert elkeseredés vitte az öngyilkosságra, mert pár évvel ezelőtt látó- és hallóképességét elvesztette.

— **(Gyanús halál.)** Duna-Szekcsőn *Ferenci* Ferencné gyanús körülmények — mérgezés tünetei — között hirtelen meghalt. A mohácsi kir. járásbiróság elrendelte a holttest birói boncolását, mely után megállapított, hogy nem forog fönn mérgezés esete, mert *Ferenciné* halálát szélhűdés okozta. A haláleset a környezet előtt azért tűnt fel gyanusnak, mert a halált erős hányás előzte meg.

— **(Havi Boldogasszonyi vásár.)** Holnap, hétfőn kezdődik havi boldogasszonyi országos vásárunk. Az országos vásár a budaikülvárosi vásártéren fog megtartatni.

Törvénykezés.

§ **Tolvaj ügyvédsegéd.** *Reinfeld* Mór ügyvédsegéd volt *Kelemen Mózes* dr. pécsi ügyvédnél. Mielőtt azonban az ügyvéd-bojtárkodásra adta a fejét, nyomdász-legény volt, amely minőségében bejárva a félvilágot, annyit tanult, hogy tehetsége idehaza valóban bűmulatot keltett. Így többek között megcselekedte a nagyreményű ifju azt a furcsa históriát, hogy *Laibachban* ellopta egy kapu alól *Bamberg Ottmár* gimnáziumi tanuló kerékpárát, melyen *Zágráb*ig karikázott, hol a már kényelmetlenné vált biciklitől akként szabadult meg, hogy harmincöt forintért becsapta zálogba. Mult év december havában főnöke, *Kelemen Mózes* ügyvéd azzal bizta meg, hogy tizenöt forintot fizessen be az adóhivatalba, *Reinfeld* azonban a pénzt elköltötte, főnökének pedig azt hazudta, hogy a tizenöt forintot utközben elvesztette. Nemkülönben elsikkasztott három forintot is, melyet az ügyvéd távollétében *Pollák János* szabolcsbányai bányász mint résztörlesztést fizetett. 1899. január hó 22-én dr. *Blau Adolf*, *Kelemen Mózes* ügyvéd sógora, egy husz forintos utalványt bizott *Reinfeldre* azzal, hogy a pénzt a postáról hozza el, az ügyvédbojtár azonban a pénzt felvette s *Budapestre* zónázott vele, a hol azonban főnöke feljelentése folytán csakhamar elcsípték s behozták a pécsi kir. ügyészség fogházába. Így került a sokoldalú ügyvédbojtár 28-án délelőtt a pécsi kir. törvényszék elé, mely *Reinfeld Mór*t egyrendbeli lopás és háromrendbeli sikkasztás vétségeért egy évi fogházra ítélte, melyből négy hónapot kitöltöttnek számítanak. Az ítélet jogerős.

§ **Gyermekgyilkos anya.** Régi történet, mely a maga hétköznapi mivoltában kezd

már megszokottá lenni s melyben esetenként csak az a különbség, hogy a bűnös neve és a bűntény elkövetésének módja változnak. Hetinác Anna pécsi lakos cselédleány huzamosb ideig szerelmi viszonyt folytatott egy itteni legénynyel. A viszony nem maradt következmény nélkül s midőn a leány anyának érezte magát, a legény kerekét oldott s ott hagyta Hetinác Annát gyermekével együtt a faképnél. Folyó évi március 21-én aztán meglepték a szülési fájdalmak a leányt, ki édes anyját szülésznőért küldte. De mire visszatért az asszony, a gyermek már megszületett, Hetinác Anna vallomása szerint — halva. A megejtett orvosi vizsgálat és boncolás azonban kiderítette, hogy a gyermek élve jött a világra és életképes is volt, halála erőszakos, mit igazoltak a nyakán talált foltok is, melyek arra engedtek következtetni, hogy Hetinác Anna gyermekét megfojtotta. Így került szerdán a cselédleány a gyermekölés büntetvével vádoltnak a pécsi kir. törvényszék elé, mely Hetinác Annát számos enyhítő körülmény tekintetbevételével — de súlyosbító oknak tekintve, hogy a leánynak ez már második gyermeke s az első gyermek is születése után félórával meghalt — kilenc havi börtönre ítélte, mely ítélet ellen úgy a vádlott, mint védője, Lauber Rezső dr. pécsi ügyvéd, valamint a kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

§ **Sajtópör.** Megemlékeztünk a megyei közigazgatási bizottság e havi üléséről közölt tudósításunkban Balogh Gyuláné szül. Bárvárt Nina szabolcsbányatelepi lakosnőnek panaszáról, illetve felebbezéséről, melyet Kaufmann Ernő dr. szabolcsi bányarvos, tb. pécsi járásorvos elleni ügyében a közigazgatási bizottsághoz benyújtott. A felebbezést, úgy az alapját képező alispáni határozatot panaszosnő előzőleg kinyomatta és úgy látszik, nemcsak a bizottság tagjainak küldte meg, hanem sajtó útján szélesebb körben is terjesztette, mert Kaufmann Ernő dr. sajtópört indított ellene. Az orvos képviselője Toldi Béla dr. ügyvéd útján 24-én nyújtotta ugyanis be sajtóügyi feljelentését Balogh Gyuláné ellen a pécsi királyi törvényszékhez, mint sajtóbírószághoz, sajtó útján elkövetett becsületsértés és rágalmasz miatt. Így tehát a pécsi esküdteknek egy érdekes sajtópörre van kilátásuk, melynek érdekességét csak emeli az, hogy a vádlott — nő lesz, ki férjének, a ki gyógyszerész, ügyeit magáévé téve, élt panaszszal annak idején a feljelentést tevő orvos ellen.

§ **Kilötte a fogát.** Végh István és fia Végh Péter együtt kanászknak Rózsafán. Folyó év elején megtörtént, hogy amint este felé behajtották a sertéseket, valami fölött összevesztek, miközben az ifjabbik Végh neki szaladt fokosa nyelével az apjának és alaposan eltángálta. Az apa pedig fogta magát s beszaladt a házba a forgópisztolyáért s ki állt vele az udvar közepébe mondván:

— Most gyere ide kölyök, ha mersz! Lelőlek!

De úgy látszik a kölyökben nagy adag bátorság lakott, mert hirtelen boldogabb végére fordította a fokost s úgy szaladt apjának, ki azonban szintén nem volt rest, hanem öt lépés távolságból rásütötte a revolvert, melynek golyója a fiúnak négy fogát kilötte. Érdekes, hogy a golyó megakadt ifj. Végh Péter torkán, azonban nemesebb részeket nem sér-

tett, úgy hogy a meglőtt kanász gyerek négy hónap mulva, sajátkezüleg szedte ki torkából a revolver golyót. 26-án délelőtt foglalkozott az ügygyel a pécsi kir. törvényszék, ahova Végh Istvánt a szándékos emberölés kísérletével vádoltnak állították, a törvényszék azonban — beigazolást nyervén, hogy az apa jogos önvédelemből követte el tettét — Végh István ellen a további eljárást megszüntette.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A szegzárdi kir. törvényszék közbírré teszi, hogy Kovács, igazabban Cibán Éva bölcskei lakost és Balog Márton szegzárdi lakos mint elmebetegeket gondnokság alá helyezte.

§ **Elévült írományok kiselejtezése.** Mindazon iratsomókat, amelyek a törvényszékeknél és bíróságoknál ezelőtt harminckét évvel, tehát 1867-ig kerültek birói elintézés alá, az igazságügyminiszter rendelete folytán az idén az egész országban kiselejtezik. Ezen időn túl csak az okmányokat és végzéseket tartják őrizetben. Az egyes iratsomókról kivonatot szerkesztenek, melybe az iratok iktató számait, irattári jegyeit, azok tartalmát s a jogilag érdekelt felek neveit befoglalják és megjelölik, hogy az iratokat eddig hol őrizték. A munkálat megkezdése előtt a hivatalos lapban hirdetményt tesznek közzé, melyben mindenkit fölszólítanak, hogy az esetben, ha a rája, vagy elődeire vonatkozó iratok megsemmisítését valami okból nem akarná, azt harminc napi határidő alatt jelentse be. A kiselejtezés magyarázata az, hogy a jogi követelések a magyar jog értelmében 32 év alatt elévülnek.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Pécsváradról írják, hogy az aratási munkálatok rövid időn befejeződnek s jövő héten már minden gazdaságban csépelni kezdenek. Az eredmények közepén aluliaknak mondhatók, úgy minőség, mint mennyiség tekintetében, a len és kender jó termést ígér. A nagy esőzéseket a burgonya nagyon megsínylette, különösen a lapályosabb részekben rothadni kezd. Jó termés van a mesterséges takarmányfélékből, a legelők és rétek is bő táplálékot ígérnek a kijáró jószágoknak. A munkásviszonyok jók, panasz nincs sehol.

□ **Az aratás.** Dombóvárról írják: a földmívelési minisztérium jelentése szerint a Dunántulban jóval több buza terem az idén, mint tavaly termett. Ezen becsles gazdáink körében két-három hét előtt még tényleg helyeslésre talált. A legutolsó termésbecslés bevezető része általánosan panaszodik az ország minden részében elterjedt fekete és vörös rozsdáról, cecedóniáról és az ujabban felfedezett penészgombákról. A jelentés úgy tünteti fel a dolgot, mintha e betegségek csak az utóbbi időben terjedtek volna el és így már ártani nem volt idejük. Csak így magyarázható, hogy ezen jelentésben foglalt buza-hozam csak csekélylyel kevesebb az ezt megelőzőben foglaltnál. Sajnos azonban, ez a feltevés csak látszólagosan áll így. Legalább a Dunántul legnagyobb részében a cecedónia már a virágzaskor lépett fel és ennek tulajdonítható, hogy a buzakalászkok egy jó része teljesen üres. Ehhez az óriási kárhoz járul még a vörös rozsa, feketerozsda és a penészgomba pusztítása. A gazdaközönség mégis remélte, hogy hűs idő esetén ezen utóbb említett betegségek pusztítása nem lesz oly nagymérvű. Miután ez a hűs idő tényleg bekövetkezett, gazdáink mindent ismét a legszebb színben láttak és ennek következtében a buza-

termést meglehetősen állították. Most azonban, midőn a buzák java részét már levágták, sőt már próbacséplések is voltak, csak most veszik észre gazdáink óriási tévedésüket. A hűs idő nem sokat használt; a rozsa azért megtette romboló hatását, amennyiben a buzaszemek 40 százalékát teljesen összenyomortotta. Ennek eredménye aztán, hogy a Dunántulban, hol 3—4 év előtt 70—80 kilos buzák közönségesek voltak, most a jó buza 76 kilos lesz, míg a javarésze 70—75 között váltakozik. A körülményeknek, ily szerencsétlen alakulása még a legrégebb gazdákat is tévedésbe ejtette. Így egy 25 évi tapasztalattal bíró gazdaember egy hét előtt még 6—7 mázsát várt magyar holdankint (1200 négyszög), ma már 5 mázsát vár. Ez és ehhez hasonló esetek már meggyőzték gazdáinkat, hogy a termés még a tavalyi hozamot sem éri el.

□ **A szegedi kiállításról.** Értesülésünk szerint a szegedi országos mezőgazdasági kiállításra a bejelentések oly nagy tömegben érkeztek, hogy a rendező bizottság kénytelen volt a kiállítási terület szomszédságában nagyobb területet kibérelni, mely az állatkiállítás kibővítésére fog szolgálni. A kiállítási sorsjegyeket szokatlan kedvvel vásárolja a gazdaközönség, elannyira, hogy ez idő szerint alig van sorsjegykészlet. A földmívelésügyi miniszter ismét számos jelét adta a kiállítás iránti jóindulatának, mert a kiállítási körzet törvényhatóságait és gazdasági egyesületeit körlevélben buzdította a részvételre, továbbá diszes tanügyi kiállítást rendez, a hol egy minta földmives iskola lesz bemutatva a párisi kiállításon bemutatásra szánt magyar motívum felszerelési tárgyaival. Állatorvosokat rendelt ki az állategészségügyi szolgálat végzésére. Az 1896. évi ezredévi állatkiállítás díszleteit és zászlóit a szegedi kiállítás céljaira adományozza. A komlókiállítás és a komárommegyei méhészeti egyesület költségeit fedezi. A gyümölcs-csomagolási versenyre egy 100 és egy 60 koronás díjat ad. — Ujabban Jász-N.-Kun-Szolnokvármegye törvényhatósága 100 frtot, az esztergomi érsekség uradalmi központja 50 frtot, az Urlovasok szövetekezete 300 frtot és Dungyerszky Lázár 100 frtot adományoztak a kiállítás rendelkezési alapjának.

□ **A próbacséplések** már vármegyeszerte folyamatban vannak s kielégítő eredményt mutatnak. Buzából a 18 kévés keresztek 20—28 kiló szemet adnak, a nagyobb rész azonban 30 kilónál többet, mi — tekintettel arra, hogy szalmára nagy termés van — a szemtermés eredményét jó középszerűvé teszi. Hogy a termés országszerte felül van a várakozáson, mutatja az, hogy a gabonárak pár nap óta nagyot estek a tőzsdén, hol buzából észre 7 frt 80 kr., 8 frtra kötnek üzleteket.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi július hó 29. napján tartott betivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza ó 7.80.—8.40; kétszeres ó 6.60—6.80; rozs ó 5.80.—6.—; — árpa ó 5.—5.20; — tavaszi új 5.40—5.60; zab tavaszi 5.20.—5.40; új —; —; búkköny —; kukorica ó 4.90—5.20; széna 1.50.—1.80; szalma 1.—1.20.

Kínálat: közép, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.